

gentagende Gange her i Rigsdagen udtalt Ønsket om en saadan speciel Lov, hvori man fik kodificerede Bestemmelser samlede paa eet Sted for at gøre det lettere for Bøgmænd at faa et Overblik over Bestemmelserne. Den ærede Minister har formodentlig — det vil han vel selv udtale — imødetkommet dette Ønske ved at samle Bestemmelserne her — jeg synes ikke, at der er noget forfæret deri; men naturligvis som sagt, han kunde ogsaa nøjes med at skrive en Lov paa 1—2 Linier, hvori det bestaaende forlænges. Hvorfor man nu skulde drøfte i Detail alle de Punkter og vende op og ned paa det bestaaende, særlig da det erkendes, at det næsten er umuligt at lovgive for en enkelt Kommune uden at komme ind paa de interkommunale Spørgsmaal, som ellers foreligge, er mig ganske uklart. For Resten vil jeg for mit Vedkommende kun gøre den Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Vendsyssel (Madsen), som talte med afgørende Sikkerhed om flere Ting. Det er en Fejl, naar han siger, at den Mening deles af alle, han siger det saa sikkert og afgørende uimodsigeligt; jeg tror ogsaa, den sidste ærede Taler jagde, at alle være enige om, at den interkommunale Bestatning var heldig og god; jeg indrømmer naturligvis, at der er Mangler i det bestaaende, som kunne ønskes rettede: men det findes vel ved alt her i Verden, men jeg er ikke enig om den interkommunale Bestatning i den Forstand, som jeg tror, de ærede Medlemmer talte om, men som det vist vil være lidt for vidtløftigt at komme ind paa, da det ikke foreligger til Behandling. — Jeg vil for mit Vedkommende, da jeg ikke hører under Kjøbenhavn og ikke ønsker at stille særlige Forslag, kun bemærke, at for saa vidt der røres ved de 3 Procent — Kjøbenhavn er jo den eneste Kommune her i Landet, som ikke maa sætte Staten højere end 3 Procent — hvis der gøres Forslag til en Forandring, vil jeg slutte mig dertil; men selv finder jeg ingen Anledning til at komme med Forslag i den Retning.

Naar jeg har begæret Ordet, saa er det egentlig for at gøre en lille Bemærkning, nemlig, at naar man i det hele taget vil forandre det bestaaende og vil nedsætte Udvalget, saa bør man ogsaa forandre Slutningen af § 26. Denne Bestemmelse er ligeledes en Gentagelse af ældre Bestemmelser og handler om, at de, der tilflytte Kjøbenhavns Kommune i Stattearets Løb, blive skattepligtige til denne fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaaned. Denne Bestemmelse er oprindelig kommen ind næsten ved en Inkurie, den er aldeles urime-

lig. Naar man tilflytter en anden Kommune her i Landet, enten Købstads- eller Landkommune i Aarets Løb, sættes man i Stat fra den følgende 1ste Juli ved en særlig Signering og ellers ved Hovedligningen fra 1ste Januar; men flytter man til Kjøbenhavn, sættes man i Stat fra den 1ste i den efter Tilflytningen følgende Maaaned. Dette i Forbindelse med den Regel, at, naar man flytter bort fra en Kommune, enten fra Kjøbenhavn eller paa Landet eller en Købstad, saa maa man svare Stat til Kommunen i det Kvartal eller halve Aar, hvori man flytter bort, til Udlobet deraf, har mærkelige Følger. Jeg skal nævne et Tilfælde. Man flytter bort fra Frederiksberg i Oktober; efter den bestaaende Lovgivning skal man svare Stat til Frederiksberg indtil den 1ste Januar; men flytter man til Kjøbenhavn i Oktober, skal man tillige svare Stat til Kjøbenhavn fra 1ste November. Hvis man derimod flytter bort fra Kjøbenhavn til Frederiksberg, saa mister Frederiksberg Stat for et Kvartal. Det er Folgen af at komme med særlige Bestemmelser for en enkelt Kommune. Jeg forlanger ikke, at der skal gøres Forandringer i Loven; men skal der gøres Forandringer, saa ønsker jeg, at dette Punkt skal forandres.

Madsen: Det forekommer mig, at baade, naar man ser hen til den Anledning, som har fremaldt Lovforslaget, og til Indholdet deraf, maa man erkende baade hvad Meningen er, og ogsaa, at der er en god Mening deri, og forstaa Forelæggelsen i den Skikkelse, hvori den har fundet Sted. Den har samme Betydning som enhver anden Sammenordning af forskellige Love, og det forekommer mig, at det for saa vidt er heldigt, at man kun har at søge eet Sted i Stedet for flere. Jeg kan være enig i den Bemærkning, som blev gjort med Hensyn til § 3, at det kan være Genstand for Overvejelse, om den ikke kan affattes anderledes, saa at der bliver bedre Overblik over de gældende Bestemmelser, end denne Paragraf nu frembyder. Saaledes som den nu staar, er den ganske vist mangelfuld set fra det Øjemed, at den skal give en formel Kodifikation. Men naar der er anket over, at dette Lovforslag ikke gik videre, at det ikke gik ind paa en materiel Reform af den bestaaende kommunale Bestatning i Kjøbenhavn, saa forekommer det mig, at de Herrer, som have gjort sig til Talsmænd for Ønsket i saa Henseende, ere gaaede ud over det, som Forslaget tilsigter. De have jo selv fremhævet gode Grunde, som gøre, at man i Virkeligheden ikke ved dette Lovforslag kommer ind